

Vi støtter det punkt.

Vi synes, det er en naturlig frustration, som det også er beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, at forfatter eksempelvis modtager en detaljeret redegørelse for et beløb, de skal modtage, afsluttende med en tilkendegivelse om, at de ikke modtager beløbet, da de ligger under grænsen. Derfor kan vi støtte den del af forslaget.

Med hensyn til den anden del, som er tidspunktet for fastlæggelsen af overgrænsen på de 200.000 kr., skal jeg tilkendegive, at Dansk Folkeparti slet ikke er tilhænger af en overgrænse, men når den er der, mener vi selvfølgelig, at det skal udskydes til 1999 at fastlægge overgrænsen. Jo senere, jo bedre; for os burde den slet ikke eksistere.

Med hensyn til det lidt mere principielle i det, lovforslaget i det hele taget har afstedkommet, vil jeg sige, at det er Dansk Folkepartis opfattelse, at kulturministeren har klokket gevaldigt i det med det besparelsesforslag på 11 mio. kr., således som det kom til udtryk tidligere på året.

Selv om hr. Poul Qvist Jørgensen har gjort sig utrolig store anstrengelser for, at vi ikke må kommentere den del af situationen, fordi det er ubehageligt for Socialdemokratiet, vil jeg alligevel tillade mig at sige, at jeg har forstået det således, at det er populært og i særdeleshed i Socialdemokratiet, at når man tager fejl og kan se, at man har begået store fejl, siger man undskyld. Det kunne nok være på sin plads, at kulturministeren overvejede at følge sin statsministers eksempel på dette område, hvor jeg mener, at kulturministeren har skabt en diskussion i forfatterkredse, som var helt unødvendig.

Jeg mener også, at i forhold til den aftale fra 1991, som Dansk Folkeparti – det siger sig selv – ikke var en del af, er det i dag tilkendegivet, at kulturministeren rent faktisk med det besparelsesforslag gik ud over de rammer, der var i aftalen fra dengang, og derfor mener jeg, det er på sin plads, at kulturministeren om lidt heroppefra klart siger, at det var en fejl, som hun erkender i fuld offentlighed.

Til sidst skal jeg lige sige, at når vi kommer til en revision, hvor vi skal diskutere, hvilket system der skal gælde, ønsker Dansk Folkeparti klart et system, hvor der er en sammenhæng mellem udbetaling af midler til forfattere og andre og det reelle udlån fra biblioteker, som i hvert fald i et vist antal tilfælde træder i stedet for et salg. Det synes vi er naturligt. Om man så får midlerne ind i form af brugerbetaling, som vi

ønsker, er jo en anden diskussion, men vi mener, at den sammenhæng bør være der, og det vil være vores oplæg og indgangsvinkel til de diskussioner, som altså vil komme om senest et par år ifølge det lovforslag, som bliver vedtaget her.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg skal starte med at sige tak til alle ordførerne og bruge den sidste ordførers formulering: Det er helt åbenbart, at kulturministeren har klokket i det. Det har hun såmænd ikke gjort, fordi der skulle spares, og der er ikke ret mange regeringer og ret mange ministre, der ikke fra tid til anden er blevet udsat for det, men hun har gjort det, fordi den eneste måde, man kan spare på, efter hendes mening er at prøve at tage de store klumper og spare dér i stedet for grønthøstermetoden.

Det passede os ikke, og derfor tog vi en diskussion i Danmark. I første omgang sagde jeg, at det da er rigtigt nok, at man kunne gøre det på en anden måde, og i anden omgang har jeg fremsat dette lovforslag. Det er meget enkelt, det er der såmænd ikke noget mystisk ved, og det behøver man heller ikke blive så forfærdelig ophidset over, som Venstres ordfører blev.

Jeg har forstået undervejs, at der er et ønske om at prøve at finde ud af, om vi overhovedet skal have en bagatelgrænse, og det vil jeg meget gerne være med til at diskutere. Det er jo sådan, at alle, uanset om de nu får penge eller ikke får penge, får besked om, hvad de skulle have haft, hvis de skulle have noget. Hvis sagen er sådan, er det i al sin enkelthed nemt at sige, at så kan de, der måtte have nogle beløb til gode, få en check på 7 kr. og 25 øre. Det er jeg meget åben over for at diskutere.

Ellers må jeg sige, at debatten afslører, at der med én undtagelse, og den skal jeg komme tilbage til, vil kunne skabes et meget bredt flertal for det foreliggende lovforslag.

Hvis jeg endelig skal sige noget, er det vel også snusfornuftigt – hvis man har klokket i det – at prøve at finde ud af, hvad vi så gør. Én ting står mig i hvert fald lysende klart specielt efter indlægget fra Venstres ordfører, og det er, at det er nødvendigt at have folk på banen, som ved, hvad de taler om. Det er faktisk nødvendigt for mig at understrege, at dengang loven om biblioteksafgiften i 1991 blev vedtaget, sagde Venstres daværende ordfører, hr. Erik Larsen:

»Venstre kan støtte hovedsigtet i lovforslaget: at ændre biblioteksafgiften fra at være et lov-